

BORSSZEM JANKÓ

Ad audiendum

Előfizetni a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói részvénytársaságnál. Pest, József tér 6-ik szám.
Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr.

Jekelfalusy ő méltósága.

Ő csalhatatlansága, a ki csalódott.

A pápa kimondja, hogy ő csalhatatlan. A pápa elvárja, hogy azt ki is fogják hirdetni mindenfelé. És a pápa szentül hiszi, hogy ezt úgy el fogják nézni. És megesik, hogy nem nézik el. És ez a pápa elhiszi, hogy ő csalhatatlan.

Ő méltósága megidézett s mint a „Reform“ jelenti, fölmenet szolgáljára és a portásra támaszkodott. Jelentős célzás. Az egyház, mikor összeütközik a korszellemmel, mindig a szolgaságra támaszkodik s azon portási hivatalra, melyet az első pápának sikerült elnyernie a menyország kapujánál.

És igaza van; mert a ki megalázza magát, az fölmagasztaltatik; és a kit a portás vitt föl, azt a miniserelnök hordja le.

Sok fényes estély volt már Andrásy disztermében, és senki sem panaszkodott eddig, hogy ott elég jól nem tartották; de olyan portiót, mint ő méltósága, eddig senki sem kapott.

Hjah, nagy urakkal nem jó egy tálból enni, kivált ha az embert nem invitálják; és ő felsége placetumáról nem illik lenyalni a czukrot, ha még oly csábító is az alkalom. És még úgy nyulni a tálba, hogy azt sem mondjuk, hogy „engedelmet kérek!“ Illik-e ez?

Ő méltósága be is látta hibáját és keresztény-megadással viselte a dorgatoriumot. Gondolta magában: a csalhatatlanságot az Ur adta, s az Ur elveheti; de püspöki javadalmait az állam adta s az ördög elviheti.

És így igaza marad Göthének: „Die Kirche hat einen guten Magen.“

Csak a szegény székesfehérváriakat sajnálom. Ezek már most nem tudják, hogy jutnak a menyországba. És miután ő méltóságát megfeddték, mit csinálnak egy püspökkel, a ki nem „feddhetlen?“

A baloldaltól azonban szép, hogy oly kemény pártját fogja a sértett törvénynek. Csakhogy szeretném látni, hogy mi lenne abból a szegény miniszteriumból, ha hasonló szigorral akarna eljárni mindazon baloldali püspökökkel szemben, a kik minden ujonnan hozott törvény ellenében engedelme-kérés nélkül hirdetik Tisza Kálmán csalhatatlanságát?

Ki sem jönnének a diszruhából!

B. J.

Csoda.

Szuha Benedek a szegárdiaknak születésétől fogva néma képviselője, tegnapelőtt erős krumplijóllakás következtében megszólamlott. A kiejtett szavak: ohó! uhum! ajnye! voltak. A nép tedeumot tartat.

Az országgyűlés megnyitásokor.

*Itt vannak a honatyák
Kik elmentek régen;
Első tárgyalásuk is
Buffetelka lészen.*

Megelégedés.

Dobsa itthon Magyarországon jóllakott azon ételek szagától, melyek Salzburgban a császárok asztalára felhordattak.

Mi a különbség

Nero és Vilmos császárok közt?

Nero egy szent halászt
Keresztre szegeztet,
Vilmos meg Halászra
Akasztat keresztet.

A debreczeni honvéd zászló szentelésén történt. Midőn a templomban a honvédek mellett számos közös hadseregbeli tiszt is ült: a pap elkezdett a 19. század vívmányairól beszélni, mely beszédre egyik vöröshajtokás kapitány nagy szemeket meresztett. Végre odafordul egyik tisztársához, kérdvén:

Du! was will der mit *meiner Companie*? Lévéni ő a 19. század commandánsa.

Egy borjuhoz.

*Hojsza! hajne! csalé!
Borju uram hallja:
Akkor öklelődzék
Hogy ha majd lesz szarva!*

Kivonat

a term. tudósok aradi gyűlésének jegyzőkönyvéből:
„Nem csak kenyérrel él az ember, hanem pogá-
esával is.“

Leánykérő.

Cs—i. Szépséges horvát leányzó, fogadd szerelmem vallomását.
Horvát lány. Kicsi vagy te ahoz nagyon.

Csoda.

Csoda történt, nagy csoda!
Halljuk, halljuk: micsoda?

Megtelt a „Hon“-iroda —
És sok felnőtt jött oda.

Felnőtt író jött oda:
De nem ez a nagy csoda.

Minden párt együtt vala:
De nem ez a nagy csoda.

S illemről tanakodva:
De nem ez a nagy csoda.

S praeses „Ellenőr“ vala,
De nem ez a nagy csoda.

S „Reform“ közel ült oda —
De nem ez a nagy csoda.

És nem kellett kaloda —
De nem ez a nagy csoda.

S „kartárs“ volt a titula,
De még ez sem nagy csoda.

De hogy velük ott vala,
Sőt, mi több, szónokola —

Mérges Gyulai Pala,
S mégis a sok kollega

Összeveszni nem tuda:
Tógyi ucsce — nagy csoda.

APRÓ HIREK.

+ Tógyi Tityi kijelenti, hogy miatta ülészekhetnek az írók, nem félti ő a bőrét, legfeljebb „holnapután, kis kedden, bornyú-nyuzó pénteken.“

§§ „A szerelemföltő“ megbukása után Neneked Aladár kijelenti, hogy már most csak elismeri minden ember igazát, hogy ökröknek nevezte a bírálókat, mert darabját el nem fogadták; holott láthatták volna, hogy neki többet ártnak, ha elfogadják.

| Átkor Imre olvasván, hogy az összes journalistika kijelentése szerint azt, a mit Tógyi ír, senki sem tartozik számba venni, fölkiáltott: „Ments Isten! — azt már magam se venném számba. Hisz nem arról való az; au contraire!“

† Gervinús a sirból levelet intézett Tógyi Tityihez, bocsásza meg neki, hogy Shakespearet kritizálta, holott ő egyetlen drámát nem írt. Tógyi erre udvarias levélben azt felelte, hogy „de mortuis nil nisi bene“ — azért örüljön, hogy meghalt, különben majd agyonbunkózta volna a német lelkét. Egyébaránt ő (Tityi) Shakespeareért nem nagyon lelkesedik; először, mert nímet volt, másodsor, mert még semmit sem olvasott tőle, harmadsor, mert hír szerint nagyon — durva volt.

⊙ A városi közgyűlés hirdetményekben figyelmezteti a lakosságot, hogy tekintve a járvány lehetőségét, különös gond fordítandó bizonyos helyek tisztántartására, s hogy azért nem jó oda, minden ujságot elvinni.

⊙ E rendeletért egy ismeretes helybeli lap kijelenti, hogy a városi képviselő csupa kőbányai diszpolgárból áll.

△ Azon támadás eredménye folytán, melyet az „Itt“ című lap egyik fiatal kritikus ellen intézett, több kompromittált egyén kérelmet intézett az illető szerkesztőséghez, szíveskednék őket egy pár grombaság által rehabilitálni.

> Chiselhurstből. Sedan évfordulója! Ha valaki élni akar s még sem halhat meg — nem, ha valaki meghalhatna s mégis élni akar — nem, ha él és nem akar meghalni, ha tudna is — szóval, a földolog az, hogy valakinek anyja legyen, hogy holtig megélhessen belőle.

□ Vasuti szerencsétlenség. Avagy nem-é vasuti szerencsétlenség volt-é az Franciaországra nézve, midőn a harmadik félmilliárd utolsó 100 millióját vasuton szállították Berlinbe?

÷ Hohenwart miniszter az osztrák németeket „még mindig tiszteletparancsoló pártnak“ nevezé és Salzburgba utazott Vilhelmus császár üdvözlésére.

= Bismarek csizmájáról az egyik sarkantyú elszakított, mit a másik (t. i. a sarkantyú) azonnal följelentett a kancellárnak. (Ő a burkus spioneria!) Bismarek a desertort rögtön felcsapatta.

⊙ Bismarek hercegnek jót tett a kura; azaz, hogy nem azon kúra, melyet Beust csapott neki, hanem az, mely végett fáradt tagjait a gasteini forráshoz vitte.

Están bátyánk dalaiból.

(Allegro.) Hah! mit lát itt szemem
Ebbe' az hirlapba'!
Egy italról vagyon,
Im, említés abba'.

(Allegretto.) Akója egy forint
És harmincz krajczár! . . .
Ezt oly nagy pohárból
Innám, mint a sajtár.

(Scherzando.) Tiz itczéjét mérik
Tizenöt krajczáron! . . .
Tönkre jut így Mózsi
És tönkre jut Áron.

(Scherzo.) S tiz itczénél nem mér
Kevesbet az város! . . .
Szent Józsepre! ez már
Csodával határos.

(Vivace.) Hol e dicső korcsma?
Mondd, ujság, szaporán!
Hagyd szomjazó gégém
Csillapodni borán!

(Smorzando.) Borán? . . . Ah, ahogy bor
Az, mi így daloltat;
Csak . . . „fertőtlenítő
Hatósági oldat.“

Az orpheumból.

Járja a *debardeur* . . .
Kipirult orczája,
Hogy ne! mikor félfont
Karmazzint kent rája!
A szegény leány így
Szerzi kenyérkéjét,
Hullatva arczának
Veres verejtékét.

Breselmayer ur nódája.

Strikkel már az ekész filák
Suszder — nyomdáz — a zabó —
Oly bizinyge ma egy semle
Mint a „garmond“-ból az ó
Csag te ne strikly feleség
— Ezt elpirni nem pirom —
Faty bedig az első fára
Makamat felstrikkolom.

Nők albumába.

Régen a fúria kígyókkal bokrozta chignonját,
S áldozatát kígyós kézzel ijeszti vala.
Mennyire csúf alak! Szebb külsejű mostan az élet:
Kígyóit bölcsen keblibe rejti a nő.

Nem rég volt, bámulta világ a kaucukos embert:
Áll Reithofer elő; s kaucukosodnak a nők.

Szépítő vagyok én bátor hölgyinknek ajálni.
A kitűnő titkot szívesen árulom el.
Osak használjátok, s ideálok lesztek örökké:
Bárhogyan árul a kor, mindaha szép, aki jó.

Elhitéd férjeddél illus, mily szörnyű beteg vagy,
S múlhatlan szükség, hogy te Fűredre utazz.
Mentél is; de a tó nymphái kaczagva fogadtak:
Hóbortos szivedet víz nem tüditheti föl.

Kit csal ahoz kedves, kit nem csal gyöttri szeszélylyel:
Szánva irigylen amazt, szánom irigylen emezt

Úgy látom, rosszul olvastad Schillernek e versét:
„Nur durch A n m u t h allein herrschet und herrsche
das Weib.“
Polytonos indulat úz és zsarnoki módra dühöngesz:
„Nur durch U n m u t h allein,“ hangzik előtted az elv.

GOROMBA.

HIRNEVETSÉGES BALOLDALI BABÁK ARCZKÉPCSARNOKA.

— Az „Igazmondó“ akármelyik számából. —

Szecska Jani.

Napoleon azt mondá, midőn Göthét megpillantá: Voilà un homme!

Mi azt mondjuk, rajzolván hazánk e nagy férfiát: Violá un enfant!

De nem terrible — oh egyáltalán nem. Voltaképen ő az egyetlen pártunk nagy férfiai közt, a kitől igazán érdem, hogy baloldali.

Mert a ki dühös, annak könnyű; a ki nem érti, annak is könnyű, s a ki másképen nem tudna megélni, annak is könnyű.

De ő nem dühös, hanem szende — és még is baloldali; ő érti a dolgot és mégis baloldali; ő oly szorgalmas fiu, hogy a jobboldali padokban is praemiumot kapna; szóval, őt az Isten is deákpartinak teremtette és még is baloldali. Ez már aztán érdem.

Szeretik is a jobboldalon és beismerik, hogy jó fiu; de azt már ők sem ismerik be, hogy nagy férfi.

Jó, tehát ismerjük be mi. Ez a mi dolgunk — azért vagyunk tán baloldaliak és Igazmondók?

Korát gáncsoljátok? Gyermekedet egyszerűségét? Ám jó; de legalább nem vehetitek tőle rossz néven, ha némely dolgokat az ujjából szop.

Beiktatjuk tehát őt is a nagy gyer... akarjuk mondani a nagy férfiak sorába. Nem oly nagy, mint a többi — de nagygyá teszi az, hogy a mienk. Érdemeit a nevelés körül megirigylhetné Görög Imre, ha Görög Imre növendékei nem irigyelnék meg.

Sok párthívünk rossz néven veszi ugyan tőle mértéktelen mérsékletét és szelidségét. De mi azt hisszük, helytelenül. Ily emberekre is van szükség. Békülékeny természeténél fogva ő az egyetlen kormányképes férficzó a baloldalon. Éljen és nagyot nőjön!

Buksi Feri.

Buksi Feri.

Egy jeles ifju hazánkfianak arczképet látják itt olvasóink ez igénytelen vonásokban, melyekről a metsző hideg kése sem tudta a becsületesség kifejezését lefaragni. De nem csak e tekintetben faragatlan ő.

Ferike becsültes és jó fiu. Rajzunk mutatja, hogy már az anyacuczliból szopta magába a becsületességet.

Pártunk számos kiváló taggal rendelkezik, de Buksi becsületessége kiválóképen tündököl.

Már gyermekkorában kimutatta e megindító tulajdonságát, midőn egyszer egyik barátjával egy almát feleztén, a másik a maga számára a kisebb felét szelte le a gyümölcsnek. „Hohó!“ szólta Buksi, „te még egy szeletet kapsz.“ és levágva a szeletet, csak akkor falatozta fel almáját, midőn pajtása maga részét csorbitatlanul megette.

Becsületességéről számos adat kering.

Mi, kik közéről ismerjük, bámuljuk és szeretjük.

Becsületességének ritka példáját mutatja hirlapirói működése. Ő is ollóz — ollóz, mint mindenki; de míg mások a kiollózott dolgokat módosításokat tesznek, úgy hogy az mintegy eredeti munkának látszik, az ő becsületességével ily módosítás homlokegyenest ellenkezik. Ő módosítás nélkül ollóz.

Mely kerület ne karolna föl örömmel ily érdemekben máris oly példátlanul gazdag ifju tehetséget? Mily tehetség lappanghat ott, hol ennyi becsületesség van összehalmozva? Reméljük, hogy a jövő választásokon meg fognak emlékezni az elvtársak e még ifju (2 hónapos 3 napos,) de máris végtelen becsületes tehetségről s képviselőink sorába igtatandják.

Szecska Jani.

Luki Bélus.

A balközép e fiatal hadi tehetsége a legszelidebb ember széles e világon; mindamellett rendkívüli harczi képzettséget tanúsított már gyermek-korában is.

A gombócot halálban szereti s bánatának egyik főoka, hogy az ágyugolyó nem gömbölyű többé.

Az iskolás-ifjúság téli hadjárataiban, midőn a hőtekék ezrével süvöltöttek, ő volt a „magyarok“ vezére s egy alkalommal egy strategice mesteri megkerülést tőn, midőn a „németet,“ ki egy névtelen hely árnyékában erős állást foglalt el, egy magas szemét-domb védelme és támogatása alatt hátban kapott s majdnem a sárba kergetett. Rettenthetlen bátorsága, melylyel három 5 fontos golyót semmibe sem véve, a szemétdomb megöl hangos riadással egyenesen az ellenek törtetett, már akkor is magára vonta tanárai figyelmét, minek különös elismerésül a Bach-korszak magyarfaló professzorai 24 óra carcerrel jutalmazták.

Ez volt mátyrságának első napja.

Hallgatott s szenvedett hazájáért!

Azóta nem volt alkalma szeretetét hazája iránt tanusítani. Nem volt, mert nem kínálkozott alkalom s e szerencsétlensége fölötti sötét bánatában már korai mélabus áldozata lön. Tanult és szenvedett — forrón ohajta azon nap közeledtét, midőn hazájáért szenvedni foghat.

Mélán málézva jár a sötét utcákon és csak könyveiben keres vigasztalást, minek folytán hazánk kiváló hadászai közé fejlődnie sikerült.

Melyik kerület ne vallaná magát boldognak egy jeles stratégát és ifju mátyrt képviselőjéül felküldhetni?

Ó, a nép meg fogja érteni hősi hagyóságát,

Mú Pál.

Mú Pál.

Ki e szőke alakot kék szemével járkálni látja, önkénytelenül fel fog sóhajtani: Mily furcsa! Hiszen nem is szőke, hanem barna, s szeme nem is kék, hanem fekete és nem is a szemével járkál, hanem a lábával.

Barátunk az igénytelenség és szerénység példányképe, kit mindenki egyaránt csodál.

Ő sokkal többet tud mindnyájunknál és mégis szerény! Az ember hihetetlennek hiszi, hogy ez megeshetik, pedig úgy van. A szerénység gátolja őt mindenben. Lelkiismeretes-

sége miatt még s e m m i t s e m mert tenni, igénytelensége miatt még egy tulajdon eszméjét sem merte leírni, és szerénysége miatt mindig csak a nagy mestereket ismétli.

Megindító jelenet!

Ha egy társaságba lépsz, hol egy embert látsz, ki egy kabátban egy sarokban áll és egy pamlagon ül, aztán egy szót sem szól, egy tekintetet sem tekint, egy ujjat sem mozgat, egy eszmét sem gondol, egy mosolyt sem nevet s egy ügyet sem ügyel — rámondhatod, hogy ez a baloldal szerénységének képviselője: M ú P á l.

Szólj vele bármiről, ő szerénytelenségnek tekintendi egyszerű „igen“-en vagy „nem“-en kívül egyébbel felelni.

S mily szerény szokásai vannak! Reggelenként csak tejet iszik kávé helyett, s ilyenkor kedves szerénységgel mondja: „ez a tejeccse jó!“ Soha más szivart kureznánál nem szopik — csupa tudományos igénytelenségből. Egy szál téli kabátot 6 évig is elvisel, hogy nemzetének a takarékosságot ad pugyillarem bizonyítsa.

A lutri ellen is dolgozik, mely intézményre koránál fogva megvetéssel nem tekinthetvén még alá — megvetéssel pillant föl. (L. a rajzot.)

Van-e kerület, mely szerencsésnek ne vallaná magát a szerény igénytelenség e ritka példányának utat nyitni az élet pályáján?

Kell lennie.

Luki Béhus.

Hebegős Sándorka.

A szorgalom és tudományos példányképe.

Már 1½ éves, de azért 10 év óta vezérczikkez és cikkeinek érettsége páratlan az egész ellenzéken. Ahol egy darab papirt talál, arra vezérczikket ír pompás Lefaucheux-tollával. E munkásság magát a szedőt is kétségbe ejti. Soha még egy pillanatil sem gondolkozott — mindig irt — sine

studio et ira irta irtó harczát a jobboldal ellen. Iramszarvasborju lehetne, ha tudós bagolyfi nem volna.

Báratai azon sikerült élezet csinálták rá, hogy „nem mamától lettél, kalamuson termettél, szt. Guttenberg napján tintában születél.“ Pompás! valóban az.

Olvasottsága rendkívüliségét bizonyítja fölséges könyvtára, mely 5 kötetből s a „Kis Lap“ félévi folyamából áll.

Melyik kerület ne vallaná magát boldognak, hogy ügyét ily munkás kézbe fektetheti?

A párt megérti szavunkat.

Sapienti pauca et trompeta.

Torzsa Kálmus.

Torzsa Kálmus.

E kis csizmadia a legnagyobb stibliket — írja.

Sokoldalú, mint a szivarláda, melynek tartalmából szivja magába a bánat füstjét, melyet — ő tudja mikép — szikrákban bocsát ki orlyukain. Szellemdus tüzhányó sárkány.

Föleregetjük tehát szeretetünk szárnyán a népszerűség magasságába a papiros-sárkányt, melyet a „Hon“ számaiból a baráti szeretet enyvével ragasztunk össze. Ha fölöttetek repked, harangozzatok elejébe. Ha hozzátok le bocsátkozik, emeljétek föl.

Ő tapasztalta barátságunkat és tudja, hogy miért dicsérjük.

Melyik kerület ne vallaná magát szerencsésnek, hogy ily tapasztalást és tudományt a haza szolgálatára fölajánlhat?

Ilyen csizmadiát szabad fogni!

Hebegős Sanyi.

Romanzero desinfiadero.

— A desinflex nép válogatott dalából. —

I.

Peczegődör, peczegődör,
Mélyed el, nem éri vödör,
De ez még nem nagy csodálat,
Mert a szívem mélyebb nálad.

Peczegődör — nem kebel a,
Benne lakik a korela,
De szűmben a veszedelem
Nagyobb, mert az: a szerelem.

Mért nem vagy már peczegődör
Szívem? Ha szerelem gyötör,
Hogy a város megmenthetne
S megfertőzteleníthetne.

II.

Hej galambom, édes rózsám,
Be szép vagy!
A szépséges szépség rajtad
Hej be nagy!

Mint kék gáliczkő, olyan kék
A szemed,
Mint fehér gáliczkő, olyan
Kebeled.

S hogy nálam majd szeretőnek
Beállítsz.
E reményem olyan zöld mint
Zöld gálicz!

III.

Finis Hungariae!

Véged van, Magyarhon, mióta zöld és kék
És fehér gáliczba ugy belé szerettél;
A fertőtlenítők által Magyarország
Helyett te immáron . . . Gáliczia lettél.

IV.

Egészségügyi ferdeség.

Mikor Magyarország földjén
Sehol sem volt még kolera,
Mosony-Sopronyban volt szörnyű
Fertőtlenítési aera.

Most, hogy közelg a kolera
S fogvaczog már hegy és erdő,
Mosony-Sopronban visszatér
Régi medrébe a . . . Fertő.

V.

Ésti ábránd.

A föld fölé leszálltanak
Az éjjel szárnyai,
Sötétesen borongnak rajt'
Az este árnyai

Oh halld, mi szépen csörgedez
A csermely hús víze;
Nem tudni, hol serken s habot
Honnán s hová vive.

Oly andalítón csörgedez
S csörög, csörög, csörög,
Mig álmaid fonálival
Az orsó pörg s pörög

Oh merre csörögsz, hűs patak?
Ah áruld el magad,
Kristály vizedben hagyd, oh hagyd
Tükrözni arczomat.

Ah, itt vagy, itt, megleltelek! . . .
Mi ez? . . . Csatorna vagy!
S esténként vízzel öblítek,
Mert ah, a birság nagy.

Hirdetmény.

Félreértések kikerülése végett sietünk
jelenteni, hogy a nemzeti színház közelében
14-én eléfordult látvány nem az a nagy
tűzoltó-ünnepély, melyre jegyek előre
válthatók minden trafikában.

Gr. Széchenyi Ödön.

Theatralia.

— Tűz van! Ég!
— Szaladjunk!
— Ég a színház!

A kis Lehmann. Ach
Herr Jäses, däs is colesal!
(Lemászik a létráról.)

Marcozi. Hamar azt a
rocskát, aki szent Flóriánja
van a tűzoltó apátoknak!
Hadd én magam oltok —
mikor ugy is egymagam
vagyok a ki gyújtok.

Flora (repülő hajjal.) Jaj! Égető nyelvökkel már
mardostak a lángok. Az ilyen concurrentiát nem szeretem.
(Fiakkerbe ül és hazarobog.)

Miklós. Polgártársak! Nagy veszedelem érte a nem-
zet féltett kincsét. A kiben vér buzog, vizet hord; a kiben
a lelkesedés lángja lobog, az . . . az . . . (belesül; szeren-
csére nem a lángokba.)

Jócsi bácsi. Nem kell beszélni, hanem tenni! (A szí-
varcsutkájára ráköp.)

Náday (meg akarja ereszteni a csapat; nem szól.)
Hogy a strictura essék abba a Svindleybe! Segítség!

Kálmán (*tünődve.*) Furcsa, hogy tudtomon kívül történik valami a színház körül. Erről nekem a báró semmit sem szólt. (*Szalad Orczyhoz.*)

Benedek (*Ellingerhez.*) Hamar, jöjjön Lohengrin bátyám, oltani!

Ellinger. Ma eref jomtof van; nekem nem szabad most tűzhöz nyulni.

Marczi. Vizhez nyulj, aki Tannhäusere van a Vágnerednek!

Orozy (*hogy meglátja a tüzet, hazaszalad és tűznéző szürke toiletet ölt. A casinóba biztatólag fölkiáltja* :) Keine Gefahr!

* * *

Benza Ida (*a vizipuska ostorát a többivel rángatja. Eleinte molto vivace, majd allegro de csakhamar decrescendo.*)

Gf. Keglevich B.

B. Orozy.

Monokles.

Deák Farkas.

(*tapsolnak.*) Brava! Bravissima!
Comme vous-y-allez gaiment!

Benza Ida. Egykor Bécsben a három englinél föllépésem által megmentettem ezer ember életét.

Gf. Keglevich B.

B. Orozy.

Monokles.

Deák Farkas.

(*tuttiban* :) Wieso, Sie kleine Mörderin? Hol lépett föl?

Benza Ida. A pavlacsenen. (*Ohó!*) Igen! A pavlacsenen alól egyszerre csak füst ömlött a terembe. Tűz van! — kiálták. Tolongás, dulakodás. Csakhamar meggyőződtem, hogy fausse alerte volt. A roszul szelelő kályhából jött a füst. Fölugrottam a pavlacsenre s belekiáltam a tömegbe: ka Frucht net! Es is' a xunder Rauch! (*Fény.*)

Gf. Keglevich B.

B. Orozy.

Monokles.

Deák Farkas.

(*Halleluját énekelnek.*) E közben megérkezik Ödön gróf és eloltja a tüzet. Orozy szalad Szigligetihez, hogy szerkeszzen neki egy tűzoltó hálaszózatot, melyet a kar kíséretével el is énekel.

Ödön gróf, (*mélyen meghajtja magát.*) Ez csak szerény próba vala. A holnapi előadásra a nájgepájban legyen szerencsém. Belépti díj 1 frt.

* * *

Másnap.

Erkel (*az intendánsi irodában.*) Már nincs! Aus is'!

Orozy (*a tükör előtt nyakravalója csokrának fordításában elmélyedve.*) Tantième — akarom mondani tant mieux.

Erkel. Jól tessék megérteni: Ida — illa.

Orozy (*a szép Helenából fredonniroz.*) „Auf dem Berge Ida, Berge Ida, ram tam tattara tá.“

Erkel. Ja wol, tattara tá. Fort is', fucs is', trallarum! Unsre oculi — nimmer sehen sie!

Orozy. Kiról beszél?

Erkel. Benza kisasszonyról. Sie lasst sich schon empöhlen, und sie is' zu Schiff nach Petersburg.

Orozy (*kiejti kezéből a hajkefét s a casinóba rohan.*)

* * *

Az alább következő ömledezés hatása ezek után annál nagyobb. Nem czébbeli poeta írta, ennél fogva az ép verslábak dal csinja annál nagyobb figyelmet érdemel:

Ki előtt lelkesedve halad a hír, a szárnyon járó; s ki után lelkendezve szalad a bódog Orczy báró; kiért Pest orrán czvikker ül; kit a színháznak „megnyerni sikerül“; kit habárhoni, vezércikkben becsül Csernatonni; te hazánk dísze, s Olaszhon virága; te szép, te kedves és főképen drága; te, kit hercegek kérnek, hogy rájuk hallgass, s kinek jó ismerőse Deák Farkas; ki már is hódítsz,

látatlanul, és énekelni tudsz hallatlanul; ki megtöltöd a színházat forró lázzal, s tudsz deficitet csinálni tele házzal; kökeblü karyatida, diva, eccellenza. — leglegmennyeibb Ida, legistenibb Benza —, kiért szállnak a legszebb dalok, — kivel szólni nem lehet gyalog: hogy köszöntselek ez alkalomra, fel kell ülnöm pegazusomra, a mint következik:

Basso buffo, buffo basso

Eljegyzé a furulyát,

Nászgyát megáldta Tasso,

Zengve hozzá hő dalát.

Aetna tüzet, s Chimborasso

Ide adta szép havát.

Dalra nyerte így Nagyságot

A mélységet s magasságot.

Igy bassbuffo, buffobasso

Dalai kifogyván mind —

A míg fogyna az incasso,

Benned nyert új dalt megint.

Elvitt messze s az olasz szó

Nagyobb árra emelint.

Zengj tehát mint olasz donna:

Amúgy nagyon olcsó volna.

* * *

BUDAI SZINKÖR.

Bekened Daladár siremlék-könyvébe:

Tisztelt öcsém uram!

„Máskor pedig e szent nyelvnek

Ha erőtek nem felel meg

Békét hagyjatok.“

Vörösmarty Mihál m. p.

Legujabb.

Dr. Mors. Isten hozta, komámasszony!
Ch—a. Magam is igyekeztem.